

ВКП 4-00(03).01

ДОКТРИНА

“ З ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРЕМІЩЕНЬ ТА ПЕРЕВЕЗЕНЬ (ТРАНСПОРТУВАНЬ) У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ”

СЕРПЕНЬ 2020

ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:

обмежень для розповсюдження немає

**КОМАНДУВАННЯ СИЛ ЛОГІСТИКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ
УКРАЇНИ СПІЛЬНО З ЦЕНТРОМ ОПЕРАТИВНИХ
СТАНДАРТІВ І МЕТОДИКИ ПІДГОТОВКИ ЗБРОЙНИХ
СИЛ УКРАЇНИ**

ВКП 4-00(03).01**ЗАТВЕРДЖУЮ****Начальник Генерального штабу
Збройних Сил України
генерал-лейтенант**
Сергій КОРНІЙЧУК**“19” серпня 2020 року****ДОКТРИНА****“ З ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРЕМІЩЕНЬ ТА
ПЕРЕВЕЗЕНЬ (ТРАНСПОРТУВАНЬ)
У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ”**

**Військова керівна
публікація військовим
організаційним
структурам з організації
переміщень та перевезень
(транспортувань)
у Збройних Силах
України**

СЕРПЕНЬ 2020**ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО РОЗПОВСЮДЖЕННЯ****Обмежень для розповсюдження немає****КОМАНДУВАННЯ СИЛ ЛОГІСТИКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ
УКРАЇНИ СПІЛЬНО З ЦЕНТРОМ ОПЕРАТИВНИХ
СТАНДАРТІВ І МЕТОДИКИ ПІДГОТОВКИ ЗБРОЙНИХ
СИЛ УКРАЇНИ****Генеральний штаб ЗС України****№ 2464/НВГПШ від 20.08.2020 10:07:02 арк. 30/3**

ПЕРЕДМОВА

Доктрину “З організації переміщень та перевезень (транспортувань) у Збройних Силах України” (далі – Доктрина) розроблено управлінням транспортного забезпечення штабу Командування Сил логістики Збройних Сил України та погоджено із заінтересованими органами військового управління Збройних Сил України, структурними підрозділами Генерального штабу Збройних Сил України.

Ця Доктрина визначає систему поглядів і положень на основні напрямки з організації здійснення переміщень та перевезень (транспортувань) у Збройних Силах України з урахуванням військово-політичної ситуації в Державі, досвіду здійснення військових перевезень в ході проведення антитерористичної операції та операції Об’єднаних сил (далі – ООС (раніше АТО) на території Донецької та Луганської областей, реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору, активної участі Збройних Сил України в операціях (місіях), Силах реагування НАТО, багатонаціональних навчаннях за участі держав-членів та держав-партнерів НАТО, а також реалізації спільної політики безпеки і оборони Європейського Союзу (посилання **н – р**).

Усі питання, що стосуються цієї Доктрини, надсилати на адресу: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська 28а, управління транспортного забезпечення штабу Командування Сил логістики ЗС України, ТКМ “Дніпро” visp_och@dod.ua або ТКМ “Сєдо-М” – індекс 370 (контактний телефон розробників для надання зауважень та пропозицій – 2-93-29, 044-465-23-25).

ЗМІСТ

	ПЕРЕДМОВА	2
	ВСТУП	4
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	5
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	6
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	7
1	Загальні положення	8
2	Організація переміщень та перевезень (транспортувань) у Збройних Силах України	10
3	Основи організації військових перевезень	13
4	Планування переміщень та перевезень (транспортувань)	17
5	Управління переміщенням і перевезенням (транспортуванням)	19
6	Контроль за переміщеннями та перевезеннями (транспортуванням)	21
7	Організація військових перевезень військових частин (підрозділів) ЗС України за межі України	22
Додатки:		
1	Схема системи переміщень та перевезень (транспортувань)	27
2	Порядок переміщення національних сил та засобів за межі України	28
	СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ (ДЖЕРЕЛ)	29
	ДЛЯ ЗАМІТОК	30

ВСТУП

Враховуючі агресивні наміри Російської Федерації, продовження нею тимчасової окупації частини території України – Автономної республіки Крим і міста Севастополь та частини території Донецької та Луганської областей є велика ймовірність відкритої збройної агресії і повномасштабного наступу збройних сил агресора на територію України з різних напрямків, що зумовлює необхідність створення угруповань військ (сил) Збройних Сил України на цих напрямках, швидкого перегрупування військ та нарощування існуючих угруповань.

Найважливішим чинником своєчасного створення (нарощування) необхідних угруповань військ (сил) є готовність здійснювати переміщення військових частин (підрозділів) в короткі терміни, не порушуючи їх цілісності, із забезпеченням можливості раптового переходу до виконання завдань за призначення на всьому шляху слідування.

Крім того, для забезпечення виконання угрупованнями військ (сил) завдань за призначенням є необхідність своєчасного перевезення та транспортування озброєння, військової техніки та матеріально-технічних засобів для задоволення їх потреб у визначених районах (зонах).

Враховуючи вищезазначене, та з огляду на напружену зовнішньополітичну обстановку, необхідність забезпечення постійної готовності військ (сил) в ході виконання завдань з оборони держави, ведення міжнародних операцій, навчань, одним з найбільш актуальних питань залишається на цей час організація переміщення та перевезення (транспортування) військових частин (підрозділів), озброєння, військової техніки та матеріально – технічних засобів Збройних Сил України різними видами транспорту.

Ця Доктрина є військовою публікацією, яка встановлює основні напрямки з організації, планування, управління та контролю переміщень та перевезень (транспортувань) військ (сил) морським, річковим (внутрішнім водним), повітряним (авіаційним), залізничним та автомобільним транспортом у Збройних Силах України у ході виконання завдань з оборони держав, а також для участі у міжнародних операціях, місіях (навчаннях).

Доктрина призначена для органів військового управління Збройних Сил України, підрозділів організації військових перевезень видів, окремих родів військ (сил), об'єднаних сил, оперативних (повітряних) командувань Збройних Сил України, а також посадових осіб, які відповідають за організацію військових перевезень в інших органах військового управління.

ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ (НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ)

Позначка військової публікації	Повне найменування військової публікації
1	2
	а. Закон України “Про транспорт”
	б. Закон України “Про оборону України”
	в. Закон України “Про функціонування єдиної транспортної системи України в особливий період”
	г. Закон України “Про участь України в міжнародних миротворчих операціях”
	д. Каталог можливостей України щодо підтримки міжнародних (миротворчих) операцій та навчань, спільний наказ МО України з ЦОВВ від 07.07.2012 №446/810/385/605/501/781/336/284/519
	е. Наказ Міністерства оборони України від 11.10.2016 № 522 “Про затвердження Основних положень логістичного забезпечення Збройних Сил України”
	ж. Наказ Міністерства оборони України від 05.09.2013 № 595 “Про затвердження Положення з військових перевезень залізничним, морським, річковим та повітряним транспортом”
	к. Наказ Генерального штабу ЗС України від 01.07.2019 № 236/дск “Про затвердження Тимчасової настанови з логістичного забезпечення ЗС України” (частина І)
	л. Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 23.12.2019 № 482/дск “Про затвердження Тимчасового керівництва з організації переміщень та перевезень (транспортувань) у Збройних Силах України”
ФГр № 6 “Забезпечення (Sustain – S)”, коди спром. 2.5., 5.1.	м. Єдиний перелік (Каталог) спроможностей Міністерства оборони України, Збройних Сил України та інших складових сил оборони, затверджений Міністром оборони України 09.02.2012
AJP-4.4(A)	н. Allied joint movement and transportation doctrine, July 2017 (Об’єднана доктрина перевезень та транспортування НАТО, видання липень 2017 року)
STANAG 2506	п. Allied joint movement and transportation doctrine, May 2013 (Спільна об’єднана доктрина перевезень та транспортування НАТО, видання травень 2013 року)
JP 4-01	р. The Defense Transportation System, July 2017 (Система транспортного забезпечення Міністерства оборони США, видання липень 2017 року)

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Військовий вантаж – військове майно (всі види озброєння, бойова та інша техніка, боєприпаси, пально-мастильні матеріали, продовольство та інші матеріально-технічні засоби тощо), яке закріплене за Збройними Силами України, іншими утвореними відповідно до законів військовими формуваннями, правоохоронними органами та перевозиться різними видами транспорту.

Військові перевезення – перевезення залізничним, морським, річковим, повітряним та автомобільним транспортом загального користування персоналу та військових вантажів, а також перевезення внутрішніми водними шляхами кораблів, суден та плавзасобів Збройних Сил України.

Компетентні органи – спеціально уповноважені органи держави, що в межах своєї компетенції видають належні дозволи або виконують процедури стосовно забезпечення перевезень військових вантажів та персоналу своєю територією відповідно до чинного законодавства.

Навантажувально-розвантажувальний район – визначений район, який включає одну або декілька залізничних станцій (аеродромів, портів).

Переміщення та перевезення (транспортування) – функціональна ознака логістичного забезпечення, яка полягає у проведенні заходів щодо своєчасного планування та організації військових перевезень, підвезенні (подачі) ОВТ та МТЗ та їх евакуації всіма видами транспорту, підготовки і розподілу транспортних засобів, розгортанні транспортних комунікацій для виконання визначених завдань.

Персонал – особи військового та цивільного персоналу, які входять до складу підрозділів Збройних Сил України та збройних сил інших держав.

Підвезення (подача) ОВТ та МТЗ – перевезення військових вантажів автомобільним транспортом Збройних Сил України.

Транспортні засоби – це залізничний рухомий склад, морські, річкові, повітряні судна, контейнери, ліхтери, тощо, які використовуються для військових перевезень залізничним, морським, річковим та повітряним транспортом.

Транспортні комунікації – визначені шляхи сполучення, підготовлені та обладнані для пересування (перевезення) військ (сил, органів), підвезення (транспортування) ОВТ та МТЗ, а також здійснення всіх видів евакуації.

Інші терміни, які застосовуються у Доктрині, визначені в Законі України “Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України”, Положенні з організації військових перевезень залізничним, морським, річковим та повітряним транспортом, затвердженому наказом МО України від 05.09.2013 № 595, Інструкції про організацію та планування перевезень вантажів і пасажирів автомобільним транспортом у Збройних Силах України, затвердженій наказом МО України від 17.10.2016 № 387, Тимчасовому керівництві з організації переміщень та перевезень (транспортувань) у Збройних Силах України”, затвердженому наказом ГШ ЗС України від 23.12.2019 № 482/дск (посилає а – л).

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Скорочення та умовні позначення	Повне словосполучення та поняття, що скорочуються
1	2
АТ “Укрзалізниця”	Акціонерне товариство “Українська залізниця”
АТО	Антитерористична операція
ВМС	Військово-Морські Сили Збройних Сил України
ВСП	Військова служба правопорядку Збройних Сил України
ГУВСП	Головне управління військової служби правопорядку Збройних Сил України
ГШ ЗС України	Генеральний штаб Збройних Сил України
“Державіаслужба”	Державна авіаційна служба України
ДССТ	Державна спеціальна служба транспорту
ЗС України	Збройні Сили України
ЄС	Європейський Союз
КВМС	Командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України
КПС	Командування Повітряних Сил Збройних Сил України
КСЛ	Командування Сил логістики Збройних Сил України
КСВ	Командування Сухопутних військ Збройних Сил України
КСП	Командування Сил підтримки Збройних Сил України
Мінінфраструктури	Міністерство інфраструктури України
“Морська адміністрація”	Державна служба з морського та річкового транспорту
КМП	Командування морської піхоти
МО України	Міністерство оборони України
МтЗ	Матеріально-технічні засоби
НАТО	Організація Північноатлантичного договору
НРР	Навантажувально-розвантажувальний район
ООС	Операція Об’єднаних сил
ОВУ	Органи військового управління
ОВТ	Озброєння і військова техніка
ОК	Оперативне командування
ООН	Організація об’єднаних націй
ПвК	Повітряне командування
ППД	Пункт постійної дислокації
ПС	Повітряні Сили Збройних Сил України
ПУ	Пункт управління
ППО	Протиповітряна оборона
СВ	Сухопутні війська Збройних Сил України
ТТХ	Тактико-технічні характеристики
ЦОВВ	Центральні органи виконавчої влади
“Укравтодор”	Державне агентство автомобільних доріг

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Доктрина з організації переміщень та перевезень (транспортувань) у ЗС України (далі – Доктрина) визначає систему поглядів на процес організації, планування, управління та контролю переміщення та перевезення (транспортування) морським, річковим (внутрішнім водним), повітряним (авіаційним), залізничним та автомобільним транспортом у ЗС України.

1.2. Метою Доктрини є формування концептуального підґрунтя для організації та виконання військових перевезень у мирний час та особливий період для забезпечення ефективного виконання завдань оборони держави, активної участі ЗС України в операціях (місіях), Силах реагування НАТО, багатонаціональних навчаннях за участі держав-членів та держав-партнерів НАТО, а також реалізації спільної політики безпеки і оборони Європейського Союзу.

1.3. Доктрина призначена для органів військового управління, підрозділів організації військових перевезень видів, окремих родів військ (сил), об'єднаних сил, посадових осіб в інших органах військового управління усіх рівнів, які відповідають за організацію військових перевезень.

1.4. Доктрина ґрунтується на:

а) результатах аналізу військових перевезень та їх нормативно-правового забезпечення, які побудовані на принципах, впроваджених у збройних силах колишнього СРСР;

б) необхідності впровадження у ЗС України стандартів держав-членів НАТО для здійснення переміщень та перевезень (транспортувань);

в) досвіду виконання військових перевезень залізничним, повітряним загального користування та автомобільним транспортом ЗС України в ході проведення антитерористичної операції на сході країни, операції об'єднаних сил.

1.5. Цей документ заснований на таких основних принципах організації переміщень та перевезень:

а) плановість – організація переміщень та перевезень основними транспортними комунікаціями відповідно до планів військових перевезень;

планування і здійснення заходів щодо переміщення та перевезення відповідно до транспортних потреб Збройних Сил України, з урахуванням їх спроможностей, а також ефективного використання наявних ресурсів;

планування і здійснення заходів щодо виконання переміщень та перевезень з використанням всієї транспортної мережі району виконання завдань;

б) ефективність – використання отриманих транспортних послуг та ресурсів, пов'язаних з виконанням військових перевезень;

в) гнучкість – здатність процесів переміщення та перевезення до адаптації та швидкого реагування на обставини, що змінюються для досягнення мети і виконання поставлених завдань;

г) прозорість – забезпечення процесів переміщення та перевезення обміном достовірною інформацією про перевезення між усіма учасниками процесу перевезень для ефективного планування, координації та виконання завдань;

д) взаємодія – координація дій між підрозділами, які відповідають за організацію переміщень та перевезень на всіх рівнях, ОВУ, військовими частинами та органами управління, підприємствами, установами і організаціями транспорту усіх форм власності з питань перевезень;

ж) сумісність – можливість інтеграції системи організації переміщень та перевезень або її окремих елементів під час спільних операцій зі збройними силами держав-членів НАТО;

з) узгодженість – узгоджена підготовка різних видів транспорту як елементів єдиної транспортної системи;

к) раціональність – раціональне поєднання централізації і децентралізації управління різними видами транспорту.

2. ОРГАНІЗАЦІЯ ПЕРЕМІЩЕНЬ ТА ПЕРЕВЕЗЕНЬ (ТРАНСПОРТУВАНЬ) У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

2.1. Організація переміщень та перевезень (транспортувань) – комплекс заходів щодо розгортання та технічного прикриття (відновлення) транспортних комунікацій, організації військових перевезень, підвезення (подачі) ОБТ і МтЗ та їх евакуації, контролю за здійсненням військових перевезень, а також підготовкою і розподілом транспортних засобів для забезпечення виконання ЗС України визначених завдань.

2.2. Переміщення та перевезення (транспортування) організовуються і здійснюються з метою своєчасного здійснення перевезень (забезпечення мобільності) військ, військових вантажів, їх евакуації усіма видами транспорту під час проведення навчань та широкого спектру операцій (бойових дій).

2.3. Основними завданнями, які виконуються під час організації переміщень та перевезень (транспортувань) є (посилання м):

- централізована організація військових перевезень усіма видами транспорту та підвезення (подача) ОБТ та МтЗ до районів виконання завдань за призначенням (розташування, зосередження військ) (код спроможності – 2.5.);

- організація комплексного використання різних видів транспорту на основі створення єдиної транспортної мережі в районах виконання завдань за призначенням (розташування, зосередження військ) (код спроможності – 5.1.);

- забезпечення оперативності, безперервності, стійкості і скритості управління усіма видами військових перевезень;

- підвищення оперативності та ефективності управління під час виконання завдань підрозділами, які відповідають за організацію переміщень та перевезень на всіх рівнях;

- підтримання стану та спроможностей транспорту відповідно до заданих обсягів військових перевезень і темпів їх виконання;

- створення резерву сил та засобів для вирішення раптово виникаючих завдань, поповнення втрат (витрат) та відновлення боєздатності;

- контроль за проведенням заходів матеріально-технічного забезпечення військових перевезень через розгорнуті бази визначених військових частин КСЛ, пункти матеріально-технічного забезпечення.

2.4. Система організації переміщень та перевезень (транспортувань)

2.4.1. Система організації переміщень та перевезень (транспортувань) – це сукупність усіх видів транспорту з органами управління та пункти стику між ними, що забезпечує повне кількісне і якісне задоволення потреби військ в перевезеннях в інтересах оборони держави. В пунктах стику (залізничні станції, порти, аеропорти) здійснюється передача перевезень з одного виду транспорту на інший.

2.4.2. Система організації переміщень та перевезень (транспортувань) включає дві підсистеми управління: ЗС України (стратегічній, оперативний і

тактичний рівні) та центрального органу виконавчої влади у сфері транспорту, дорожнього господарства, поштового зв'язку та інфраструктури (далі – система управління підприємств транспорту), яким визначені відповідні функції та завдання з військових перевезень згідно з чинним законодавством (додаток 1 цієї Доктрини).

2.4.3. Система управління переміщеннями та перевезеннями (транспортуваннями) ЗС України включає:

на стратегічному рівні (код спроможності 2.5.1 (посилання м)):

підрозділ організації військових перевезень у складі КСЛ з підпорядкованими територіальними (регіональними) органами військових сполучень (управління та комендатури військових сполучень на видах транспорту), автомобільними військовими частинами з завданнями в частині, що стосується планування, управління та диспетчерського контролю за перевезеннями, що здійснюються для ЗС України у мирний час, та військовими перевезеннями всіх видів у державі в особливий період;

Адміністрацію ДССТ з підпорядкованими військовими частинами (підрозділами) із завданнями в частині, що стосується технічного прикриття, відбудови, встановлення загороджень та охорони об'єктів національної транспортної системи України в мирний час і в особливий період;

на оперативному рівні (код спроможності 2.5.2 (посилання м)):

відділи (групи, служби) транспортного забезпечення логістики видів, окремих родів військ та сил, оперативних (повітряних) командувань ЗС України (далі – підрозділи організації військових перевезень ОВУ) з підпорядкованими військовими частинами забезпечення переміщення та перевезення (транспортування) (окремі автомобільні батальйони, окремі батальйони матеріального забезпечення, окремі батальйони логістики та військово-морські бази, транспортні відділи центрів (об'єднаних) матеріального забезпечення), служба допоміжного флоту з суднами забезпечення військових частин з завданнями в частині, що стосується організації та забезпечення військових перевезень морським, повітряним, автомобільним, залізничним, внутрішнім водним транспортом в інтересах підпорядкованих військ (сил);

на тактичному рівні (код спроможності 2.5.3 (посилання м)) – групи (роти) матеріального забезпечення (взводи матеріального забезпечення) у складі військових частин (підрозділів) із завданнями щодо здійснення підвезення (подачі) МтЗ.

2.4.4. Система управління підприємств транспорту включає головний та інші центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізацію державної політики у сферах залізничного, авіаційного, автомобільного, морського та річкового транспорту, а також органи управління, підприємства, установи і організації усіх форм власності на видах транспорту. Основи функціонування, порядок організації експлуатації, перевезень, технічного прикриття, управління і взаємодії з ОВУ системи управління підприємств транспорту для забезпечення перевезень військ (сил) визначається

законами України, іншими нормативно-правовим актами, які регулюють діяльність відповідних видів транспорту.

2.5. Розгортання та технічне прикриття транспортних комунікацій

2.5.1. Основою заходів щодо організації переміщень та перевезень під час проведення операцій є розгортання транспортних комунікацій, підготовка яких здійснюється завчасно, в мирний час, і безпосередньо у ході проведення операцій (бойових дій).

Розгортання транспортних комунікацій (код спроможності – 5.1.4 (посилання м)) включає проведення заходів щодо підвищення пропускну (перевізної) спроможності транспортних комунікацій, підвищення навантажувально-розвантажувальних спроможностей НРР (станцій, портів (пристаней), аеропортів навантаження, розвантаження), для виконання спланованих обсягів військових перевезень, уточнення планів та розгортання сил і засобів технічного прикриття, відновлення шляхів сполучення, виконання заходів щодо їх захисту, охорони і оборони.

Для виконання перевезення військ та військових вантажів використовується уся мережа шляхів сполучення національної транспортної системи України.

У ході планування визначаються та призначаються основні військові комунікаційні напрямки (маршрути перевезень). Вони можуть бути: за напрямками – фронтальними та рокадними, за рівнем підпорядкованості – стратегічними, оперативними та військовими.

Для навантаження (розвантаження) військ (сил), як правило, призначаються та готуються навантажувально-розвантажувальні райони (станції), розпорядчі та окремі розвантажувальні станції (порти (пристані), аеродроми (аеропорти)).

Для прийняття вантажів визначаються: на залізницях (водних, повітряних шляхах) – розвантажувальні станції (порти, пристані, аеродроми, посадочні майданчики); на військово-автомобільних дорогах – пункти зустрічі (перевантажування, передачі).

2.5.2 Заходи щодо технічного прикриття здійснюються для всіх видів транспорту в загальній системі комунікацій, в тому числі для фронтальних та рокадних залізничних напрямків, військово-автомобільних доріг, повітряних трас, а також морських ділянок і внутрішніх водних шляхів. За умови завчасно проведених підготовчих заходів технічне прикриття забезпечує значне зниження перерв у русі транспортних засобів в умовах руйнувань або пошкоджень транспортної інфраструктури.

Для технічного прикриття, підготовки і відновлення військово-автомобільних доріг залучаються військові частини та установи дорожньої служби КСП, військові частини ДССТ, а також відповідні підприємства “Укравтодору”.

Технічне прикриття транспортних об’єктів на видах транспорту здійснюється силами і засобами підприємств транспорту під загальним

керівництвом Мінінфраструктури, з залученням військових частин ДССТ у встановленому порядку.

3. ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІЙСЬКОВИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

3.1. Організація військових перевезень (код спроможності – 2.5 (посилання м)) полягає у виконанні комплексу заходів, які проводяться командуваннями ЗС України, підрозділом організації військових перевезень КСЛ, штабами видів (окремих родів військ (сил) ЗС України, структурними підрозділами ГШ ЗС України, підрозділами організації військових перевезень ОВУ, посадовими особами військових частин з метою створення необхідних умов для перевезення військ, військових вантажів у визначених обсягах у встановлені плани терміни.

3.1.2. Основними видами транспортних ресурсів, які використовуються в ході військових перевезень є військові (штатні) транспортні засоби та/або засоби інших підприємств транспорту (суб'єктів господарювання).

3.2. Використання видів транспорту для здійснення військових перевезень

3.2.1. Для перевезення військ, військових вантажів використовується такі види транспорту: морський, внутрішній водний (річковий), повітряний (авіаційний), залізничний та автомобільний транспорт.

Вид транспорту застосовується залежно від географічних умов місцевості та доступної транспортної інфраструктури. Обираючи вид транспорту для окремої операції, незалежно від рівня бойових дій, слід враховувати певні критерії. Цими критеріями є: пріоритетність у здійсненні перевезення; термін перевезення (доставки), тип вантажу, дані про особливі обмеження, економічність та ефективність, наявність ресурсів та безпека перевезень.

Залучення (поєднання) більшої кількості різних видів транспорту сприяє підвищенню рівня гнучкості транспортної системи, роблячи її більш ефективною за несприятливих умов обстановки.

3.3. Морський, внутрішній водний (річковий) транспорт

3.3.1. Основними перевагами морського транспорту (внутрішнього водного (річкового) транспорту є здатність перевезення великотоннажних та великогабаритних вантажів на велику відстань з низькою собівартістю, велика пропускна спроможність, можливість виконання вантажних операцій на необладнаному узбережжі з використанням тимчасових причалів. Разом з тим, такі перевезення здійснюються повільніше ніж перевезення іншими видами транспорту, та їх виконання залежить від особливостей розташування морського (річкового) басейну та погодних умов (сезонність в роботі).

3.3.2. Перевезення військових частин (підрозділів) морським та внутрішнім водним (річковим) транспортом здійснюється для перекидання

військ і доставки військових вантажів у визначені райони, у тому числі на ізольовані ділянки, а також евакуації військ та матеріальних засобів (цінностей) з ізольованих ділянок.

У разі неможливості здійснити військові перевезення наявними суднами (кораблями та катерами) забезпечення ВМС до військових перевезень можуть залучатися судна державних підприємств України та цивільних судновласників.

3.3.3. Організація військових перевезень суднами (кораблями та катерами) забезпечення ВМС здійснюється КВМС спільно з підрозділом організації військових перевезень КСЛ.

Організація військових перевезень суднами державних підприємств України та цивільних судновласників здійснюється підрозділом організації військових перевезень КСЛ безпосередньо на всіх внутрішніх та зовнішніх шляхах сполучення відповідно до укладених договорів з власниками засобів водного транспорту.

3.3.4. Для перевезення військових ешелонів морським транспортом залучаються самохідні і несамохідні морські (річкові) судна. Висування на навантаження здійснюється підрозділами так, щоб після прибуття до порту (пристані) вони могли негайно почати навантаження.

Для навантаження (розвантаження) військових ешелонів на морські судна можуть використовуватися постійні або обладнуватися тимчасові вантажно-розвантажувальні місця, які складаються з: причалу; під'їздів до причалу з боку прилеглої території (акваторії) порту; перевантажувального обладнання та спеціальних пристроїв.

Підготовка судна до перевезення здійснюється відповідно до вимог керівних документів. Судно, на якому планується здійснювати військові перевезення небезпечних вантажів, повинно мати документ про відповідність згідно з Правилами Міжнародної конвенції з охорони людського життя на морі.

Під час розміщення і розділення несумісних небезпечних вантажів на судні мають бути виконані вимоги Міжнародного кодексу морського перевезення небезпечних вантажів.

3.4. Повітряний транспорт

3.4.1. Основними перевагами повітряних перевезень є швидкість та гнучкість перевезень, можливість здійснювати десантування військ, ОВТ та МтЗ, термінові перевезення військ і вантажів, евакуацію поранених і хворих.

Користування повітряним транспортом обмежується авіаційними спроможностями, наявністю льотних майданчиків, погодними умовами та технічними можливостями (обмежений парк транспортних літаків (вертольотів). Вага та розмір вантажів також можуть бути факторами обмежень перевезень. Окремі категорії небезпечних вантажів заборонені до перевезення повітряним транспортом.

Перевезення військових вантажів повітряним транспортом здійснюється військам (угрупованням військ), у яких немає надійних наземних комунікацій

(діють у відриві від головних сил на віддаленому напрямку, утримують плацдарм або знаходяться в оточенні), а також у разі, якщо неможливо їх доставити у встановлений термін іншими видами транспорту.

В операціях повітряний транспорт буде залучатися, як правило, для доставки матеріальних засобів в інтересах повітряних та морських десантів, а також для забезпечення угруповань військ, які діють у відриві від головних сил.

3.4.2. Організація військових повітряних перевезень літаками цивільної авіації здійснюється підрозділом організації військових перевезень КСЛ спільно з управлінням Державної авіаційної служби України, а також КПС, якщо при цьому задіяні військові аеродроми.

Організація військових перевезень військово-транспортною авіацією (повітряними суднами) здійснюється КПС спільно з підрозділом організації військових перевезень КСЛ.

3.4.4. Для перевезення матеріальних засобів військ повітряного транспорту можуть застосовуватися такі способи: посадочний, парашутний (скидання вантажів на парашутах), безпарашутний (скидання вантажів без парашутів).

Вибір способів перевезення залежить від умов оперативної та тилової обстановки (очікування протидій засобам ППО противника, наземної та метеорологічної обстановки, характер місцевості, наявності підготовлених аеродромів), наявності часу на виконання завдання, типів літальних апаратів, що використовуються, та наявності парашутно-десантного майна.

Обсяги перевезень матеріальних засобів повітряним транспортом в операціях залежать від потреби військ в матеріальних засобах і складу транспортної авіації, яка виділяється для перевезень.

3.5. Залізничний транспорт

3.5.1. Перевагами залізничного транспорту є здатність здійснювати перевезення важких і великогабаритних вантажів на великі відстані при відносно високих швидкостях, забезпечення регулярної роботи в будь-який час року і доби незалежно від погодних умов, готовність для виконання масових військових перевезень. Разом з тим, основними недоліками є висока уразливість об'єктів залізничного транспорту від впливу противника, складність і висока вартість відновлення зруйнованих об'єктів і комунікацій.

Можливості залізничного транспорту залежать від таких факторів, як допустима вага поїзда, пропускної та перевізної спроможності транспортних комунікацій, а також наявності залізничного рухомого складу для перевезень.

Міждержавні військові залізничні перевезення обмежуються спроможностями перетину кордонів, у тому числі через різний розмір ширини залізничних колій та різні типи рухомого складу.

Перевезення військових частин залізничним транспортом здійснюється за умови наявності достатнього часу та необхідності перемістити військові

частини на відстань, більшу ніж добовий перехід, зберегти моторесурс техніки та пального. Залізничним транспортом можуть перевозитися військові частини (підрозділи) у повному складі або лише важке озброєння та військова техніка, особливо з малим запасом ходу та низькими маршовими можливостями.

У ході операцій (бойових дій) перевезення військових вантажів залізничним транспортом здійснюється для поповнення витрат і втрат в ОВТ та МтЗ у військах (утрупованнях військ), евакуації пошкодженого ОВТ на ремонтні підприємства національної економіки та ЗС України.

3.5.2. Організація військових залізничних перевезень здійснюється підрозділом організації військових перевезень КСЛ.

3.5.3. Виконання військових залізничних перевезень включає навантаження, просування, вивантаження, а в окремих випадках і перевантаження військових частин (підрозділів) та військових вантажів. Навантаження і вивантаження виконується силами та засобами військ (відправників) в обсязі та в терміни, установлені планом військових перевезень.

Навантаження та розвантаження військових ешелонів (транспортів) здійснюється відповідно до вимог керівних документів з дотриманням визначених норм часу на навантаження (розвантаження) на залізничний рухомий склад.

3.6. Автомобільний транспорт

3.6.1. Основні переваги автомобільного транспорту – гнучкість, мобільність, висока життєздатність. Крім того, перевезення автомобільним транспортом гармонійно узгоджується з іншими варіантами перевезень. Автомобільний транспорт є найбільш практичним на початковому і заключному етапі перевезень (доставки) та відіграє важливу роль під час комбінованого переміщення різними видами транспорту. Перевезення сил та засобів в межах операційної зони (району) зазвичай здійснюється з використанням військових автотранспортних засобів.

При цьому основними недоліками є відносно висока собівартість перевезень, залежність роботи від стану доріг і метеорологічних умов, значне залучення робочої сили.

Автомобільний транспорт у військових частинах (підрозділах) забезпечення, автомобільних частинах КСЛ, видів, окремих родів військ (сил) ЗС України, ОК і військовій ланці є основним.

3.6.2. Відповідальність за своєчасне підвезення (подачу) МтЗ до угруповань військ (військових частин нижчої ланки) покладається на вищий орган військового управління. Вищий орган військового управління здійснює підвезення (подачу) МтЗ, як правило, безпосередньо підпорядкованими автомобільними військовими частинами, залучаючи, за необхідності, до підвезення транспортні засоби нижчої ланки.

4. ПЛАНУВАННЯ ПЕРЕМІЩЕНЬ ТА ПЕРЕВЕЗЕНЬ (ТРАНСПОРТУВАНЬ)

4.1. Планування переміщень та перевезень (транспортувань) включає комплекс заходів щодо визначення необхідного складу сил і засобів, необхідних для забезпечення виконання військових перевезень, змісту і термінів виконання заходів з підготовки транспортних комунікацій, обсягів, термінів і порядку виконання військових перевезень, визначення порядку управління, координації (взаємодії) та контролю військових перевезень.

4.2. Планування переміщень та перевезень (транспортувань) проводиться в загальній системі планування застосування військ і логістичного забезпечення та здійснюється відповідно до планування операцій (бойових дій).

Планування переміщень та перевезень (транспортувань) здійснюється на підставі директив Міністра оборони України, Головнокомандувача Збройних Сил України, Генерального штабу Збройних Сил України та Стратегічного замислу застосування Збройних Сил України, інших складових сил оборони.

4.3. Планування переміщень та перевезень (транспортувань) здійснюється: на стратегічному рівні – підрозділом з організації військових перевезень КСЛ; на оперативному рівні – підрозділами організації військових перевезень ОВУ.

4.4. Планування переміщень та перевезень (транспортувань) включає три послідовних та взаємопов'язаних етапи:

- організація планування військових перевезень;
- вироблення та затвердження замислу організації військових перевезень;
- розроблення плану організації військових перевезень.

4.4.1. Перший етап передбачає аналіз отриманого завдання (усвідомлення завдання), оцінювання обстановки та формування вихідних даних для планування (узагальнення висновків з аналізу отриманого завдання та оцінювання обстановки).

Другий етап – вироблення замислу з організації військових перевезень та формування рішення з військових перевезень, відпрацювання пропозицій (за напрямком військових перевезень) до Замислу застосування Сил логістики.

Третій етап – розроблення та уточнення Плану організації військових перевезень, Розрахунку постачальних військових перевезень за видами транспорту.

План організації військових перевезень, як складова частина планувальних документів стратегічного розгортання Збройних Сил України, надається до Генерального штабу Збройних Сил України.

Планування військових перевезень здійснюється підрозділом організації військових перевезень КСЛ згідно із заявками на планування, які надаються штабами видів (родів) Збройних Сил України, ОК, структурними підрозділами

Генерального штабу Збройних Сил України на підставі відповідних директив, наказів, розпоряджень Міністерства оборони України, Головнокомандувача Збройних Сил України та Генерального штабу Збройних Сил України.

4.5. Особливістю планування є врахування таких вихідних даних:
кількість персоналу, наявність ОВТ та МтЗ, що переміщується;
наявність і ТТХ транспортних засобів (військових і цивільних);
пріоритети, визначені для переміщення;
час, необхідний для планування і переміщення;
стан і можливості транспортних комунікацій на видах транспорту,
важливі (критичні) об'єкти на них, наявність потенційних бар'єрних рубежів,
інші ризики і загрози;
спроможності з виконання стратегічних переміщень;
спроможності з прийому і перевалки портів висадки і посадки;
вимоги щодо охорони та супроводження військових вантажів;
ступінь захисту транспортних комунікацій (характер впливу противника
по транспортних об'єктах і можливість застосування різних засобів ураження);
вибір виду перевезення, залежно від найбільш економних ресурсів для
своєчасного виконання перевезень, з урахуванням визначених часових
показників;
характер місцевості в операційних зонах (районах), кліматичні, сезонні та
природні умови.

4.6. Розпорядження на виконання спланованих обсягів військових перевезень доводяться до територіальних (регіональних) органів військових сполучень, автомобільних військових частин КСЛ для виконання.

Після виконання всіх етапів планування підрозділом організації військових перевезень КСЛ (за необхідності) ініціюється укладання відповідних договорів з перевізниками про надання транспортних послуг з виконання запланованого обсягу військових перевезень або опрацьовуються додаткові угоди до існуючих, відповідно до чинного законодавства України.

4.7. Деталі планування містяться у Тимчасовому керівництві з організації переміщень та перевезень (транспортувань) у Збройних Силах України.

5. УПРАВЛІННЯ ПЕРЕМІЩЕННЯМИ ТА ПЕРЕВЕЗЕННЯМИ (ТРАНСПОРТУВАННЯМ)

5.1. Управління переміщенням та перевезенням (транспортуванням) – це інтегрований процес, який передбачає: координацію зусиль процесу планування, бюджетування і виконання (код спроможності – 2.5.1.); координацію систем управління для планування військових перевезень; використання військових і цивільних транспортних систем у ході виконання завдань з оборони держави та участі у міжнародних операціях, місіях (навчаннях) з централізованим управлінням переміщеннями (перевезеннями) (код спроможності – 5.1.1.).

5.2. Управління переміщенням та перевезенням (транспортуванням) полягає в цілеспрямованій діяльності відповідних командувачів (командирів, начальників), штабів, органів військового управління, відповідальних за вирішення завдань з перевезення військ, військових вантажів, а також керівництва підпорядкованими силами і засобами з метою виконання поставлених завдань.

5.3. Основними завданнями управління переміщенням та перевезенням (транспортуванням) є:

прогнозування, збір, узагальнення (обробка) й аналіз даних з оперативної і транспортної обстановки;

забезпечення координації управління між підрозділами організації військових перевезень ОВУ, військовими частинами (підрозділами) переміщення і перевезення та органами управління підприємств транспорту під час здійснення планування та виконання військових перевезень (код спроможності – 5.1.3.);

управління діями територіальних (регіональних) органів військових сполучень, автомобільних військових частин КСЛ, військових частин (підрозділів) забезпечення перевезення і підвезення (подачі) під час підготовки та в ході виконання завдань;

виконання заходів регулювання (координації) військових перевезень.

5.4. Управління переміщенням та перевезенням (транспортуванням) повинно бути безперервним, оперативним, скритим і забезпечувати ефективне використання можливостей транспортної інфраструктури, а також сил і засобів переміщення та перевезення з метою виконання ними поставлених завдань у встановлені терміни за будь-яких умов обстановки.

5.5. Система управління

5.5.1 Управління переміщеннями та перевезеннями (транспортуваннями) здійснюється в загальній системі управління військами, силами і засобами

логістичного забезпечення через КСЛ з підпорядкованими силами і засобами та підрозділами організації військових перевезень ОВУ.

5.5.2. Система управління переміщенням та перевезенням (транспортуванням) ЗС України, як складова системи організації переміщень та перевезень (транспортування) визначена в підпункті 2.4.2.1. розділу 2 цієї Доктрини.

Система управління переміщенням та перевезенням (транспортуванням) ЗС України тісно пов'язана з системою управління підприємств транспорту, в частині здійснення постійної взаємодії (координації) з питань підготовки та розгортання транспортних комунікацій в інтересах військ (сил), забезпечення та виконання військових перевезень.

Управління переміщеннями та перевезеннями здійснює командувач Сил логістики ЗС України через начальника підрозділу організації військових перевезень КСЛ, командувачів (начальників) логістики ОВУ (об'єднаних сил).

Командувачі видів ЗС України, об'єднаних сил, окремих родів військ (сил), ОК СВ, ПвК ПС, КМП ВМС, командири військових частин здійснюють управління переміщенням та перевезенням підпорядкованих військ (сил) та військових частин.

5.5.3. Для управління переміщеннями та перевезеннями на стратегічному рівні підрозділом організації військових перевезень КСЛ, оперативному рівні - підрозділами організації військових перевезень ОВУ (об'єднаних сил) створюються структурні підрозділи (центри, відділи, групи) з організації військових перевезень у складі пунктів управління на усіх рівнях управління логістичним забезпеченням.

5.5.4. Підрозділи організації військових перевезень ОВУ виконують завдання з управління переміщенням та перевезенням з ПУ відповідних органів управління логістичним забезпеченням військ (сил).

Територіальні (регіональні) органи військових сполучень під час виконання завдань в особливий період здійснюють управління військовими перевезеннями з запасних ПУ, розташованих спільно з органами управління підприємств транспорту.

5.5.5. Управління переміщеннями та перевезеннями здійснюється з використанням каналів передачі стаціонарного (рухомого) компонента системи зв'язку і автоматизованого управління військами ЗС України та Мінінфраструктури.

6. КОНТРОЛЬ ЗА ПЕРЕМІЩЕННЯМИ ТА ПЕРЕВЕЗЕННЯМИ (ТРАНСПОРТУВАННЯМ)

6.1. Контроль за переміщеннями та перевезеннями (транспортуванням) (код спроможності 2.5.4) здійснюється з метою безперервного володіння інформацією про стан виконання військових перевезень та транспортну обстановку на шляхах сполучення.

У ході здійснення контролю за переміщеннями та перевезеннями (транспортуванням) ведеться постійний моніторинг наявності та стану транспортних засобів, транспортних комунікацій, стану навантаження, положення та розвантаження військових ешелонів (транспортів), військових команд та автомобільних колон, їх всебічного забезпечення з метою ефективного здійснення управління військовими перевезеннями.

6.2. Завданнями контролю за переміщеннями та перевезеннями (транспортуванням) є:

диспетчерський контроль виконання військових перевезень військ (сил), військових вантажів різними видами транспорту (залізничний, морський, внутрішній водний (річковий), повітряний, автомобільний);

контроль за виконанням підпорядкованими військовими частинами (органами військових сполучень) та органами транспорту планів військових перевезень, підвезення (подачі) ОБТ та МтЗ;

моніторинг транспортної обстановки на шляхах сполучення, стану охорони військових вантажів вартами під час супроводження військових транспортів, всебічного забезпечення військових частин (підрозділів) у ході здійснення військових перевезень.

6.3. Контроль за переміщеннями та перевезеннями (транспортуванням) здійснюється:

на стратегічному рівні – підрозділом організації військових перевезень КСЛ, з веденням диспетчерського контролю за ходом перевезень (за видами транспорту) через підпорядковані територіальні (регіональні) органи військових сполучень, військові автомобільні частини КСЛ, у взаємодії з ГУВСП ЗС України, диспетчерським апаратом органів управління на видах транспорту;

на оперативному рівні – підрозділами організації військових перевезень ОВУ через штаби підпорядкованих військових частин (підрозділів), які здійснюють переміщення у взаємодії з територіальними управліннями Військової служби правопорядку Збройних Сил України;

на тактичному рівні – штабами військових частин (підрозділів), які здійснюють переміщення, відправляють (приймають) військові вантажі у взаємодії з зональними відділами (відділеннями) Військової служби правопорядку Збройних Сил України.

7. ОРГАНІЗАЦІЯ ВІЙСЬКОВИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН (ПІДРОЗДІЛІВ) ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ЗА МЕЖІ УКРАЇНИ

7.1. Участь підрозділів ЗС України в міжнародних операціях під егідою ООН, ЄС та НАТО покладає на ЗС України вирішення нових завдань, пов'язаних з переміщенням сил та матеріальних засобів за межі України на великі відстані до районів виконання завдань.

7.2. Перевезення військових частин (підрозділів) збройних сил держав, які беруть участь у міжнародних операціях (навчаннях) (далі – міжнародні підрозділи), по території (повітряний простір, територіальні води) інших держав здійснюються відповідно до законодавства тих держав, по території яких здійснюється перевезення, та відповідних міжнародних договорів (актів).

Вищезазначені перевезення підрозділів можуть здійснюватись як з використанням військових транспортних засобів, так і з залученням засобів підприємств транспорту (суб'єктів господарювання).

7.3. Основними видами транспорту під час переміщення міжнародних підрозділів до місць виконання завдань є повітряний (авіаційний) та морський транспорт.

7.4. Основи організації міждержавних військових перевезень

7.4.1. Висування персоналу, ОВТ та МтЗ (вантажів) військових частин (підрозділів) ЗС України (далі – національні сили та засоби) до районів виконання завдань за межі України може здійснюватись своїм ходом (маршем), перевезенням різними видами транспорту або комбінованим способом.

Планування військових перевезень комбінованим способом доцільно здійснювати таким чином, щоб забезпечити одночасне прибуття персоналу, ОВТ та МтЗ у райони призначення.

7.4.2. У разі відправки національних сил та засобів для участі у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки питання щодо планування та організації перевезення здебільшого покладається на країну, що направляє.

Порядок переміщень та перевезень (транспортувань) національних сил та засобів за межі України наведено у додатку 2 цієї Доктрини.

7.4.3. Організація міждержавних військових перевезень здійснюється відповідно до директив (наказів) та розпоряджень МО України, Головнокомандувача і ГШ ЗС України, якими визначаються відповідні завдання структурним підрозділам МО України, ГШ ЗС України та іншим ОВУ за напрямом діяльності.

7.4.4. У ході організації перевезення національних сил та засобів проводяться такі заходи:

визначається оптимальний вид транспорту для здійснення перевезень;
 проводиться моніторинг ринку транспортних послуг і визначається попередня вартість перевезення видом транспорту (у разі необхідності вартість перевезень погоджується зі стороною яка здійснює їх фінансування);
 отримання дозволів на вивезення військової техніки (товарів військового або подвійного використання) за межі України;
 проводиться процедура закупівлі транспортних послуг на підставі заявки відповідного ОВУ (командування виду, роду військ (сил), служби ЗС України) та плану переміщення (ротації);
 укладається договір на перевезення до місць виконання завдань з перевізником (транспортно-експедиторською компанією);
 здійснюється контроль за наданням послуг перевізником згідно з договором на перевезення.

7.4.5. Підставою для переміщення національних сил та засобів за межі України, в тому числі транзитного перевезення по території інших держав, є надання відповідними компетентними органами цих держав дозволів на військові перевезення через їх територію (отримання дозволів на міжнародні передачі товарів військового призначення та подвійного використання з України, відповідних дипломатичних, митних та прикордонних дозволів і сертифікатів, на пропуск персоналу та вантажів визначеними маршрутами перевезень, на охорону військових вантажів вартами інших держав, супроводження автомобільних колон національною поліцією тощо).

7.4.6. Перетинання державного кордону такими підрозділами, переміщення транспортних засобів, військових вантажів здійснюється в пунктах пропуску, відкритих для відповідного виду сполучення (морського, річкового, повітряного, залізничного, автомобільного) у порядку, визначеному законодавством України та суміжних держав.

7.5. Особливості організації перевезень морським транспортом

7.5.1. Основними чинниками використання морського транспорту є:
 велика віддаленість місць дислокації міжнародних підрозділів в зонах міжнародних конфліктів від України;
 значна кількість, великі габарити та велика вага військової техніки, яка повинна перевозитися;
 менша вартість перевезення морським транспортом порівняно з повітряним, за таких самих обставин.

Визначення найбільш придатного порту для здійснення навантаження і розвантаження проводиться з урахуванням його розташування найближче до району формування міжнародних підрозділів або району збору після вивантаження з урахуванням стану соціально-політичної обстановки в районі. Крім того, береться до уваги наявність в порту причалів, де можливе перевантаження небезпечних вантажів.

7.5.2. У ході організації перевезення національних сил та засобів морським транспортом проводяться такі заходи:

визначення кораблів та суден ВМС, які найбільш придатні для виконання перевезення;

проведення моніторингу наявності суднового складу у компаніях цивільних судновласників, його придатність для перевезення вантажу;

розрахунок вартості перевезення;

проведення закупівлі послуг із вибору перевізника цивільних судновласників;

укладання договору морського перевезення з обраною компанією-перевізником, з обов'язковим визначенням термінів виконання перевезення, найбільш придатного порту для здійснення навантаження і розвантаження;

складання попереднього вантажного плану спільно з обраною компанією-перевізником;

організація взаємодії (координації) з ОВУ та військами, в інтересах яких здійснюється перевезення;

підготовка персоналу та вантажів до перевезення, оформлення документів;

контроль за виконанням перевезень, їх облік та надання доповідей за підпорядкованістю.

7.6. Особливості перевезення повітряним транспортом

7.6.1. Перевезення військ, військових вантажів повітряним транспортом здійснюється у райони виконання завдань, які знаходяться на великих відстанях від України, і їх неможливо доставити у встановлений термін іншими видами транспорту або з причини їх складної організації та фінансової недоцільності, а також переважно для здійснення перевезень персоналу миротворчих підрозділів.

7.6.2. Під час визначення перевізника здійснюється моніторинг транспортних послуг, під час якого враховується вартість перевезення, обсяги та вид вантажу, який перевозиться, умови перевезення, спроможність літакового парку тощо.

7.6.3. Під час організації військових повітряних перевезень здійснюється: визначення потреби у літаках (повітряних суднах);

можливість залучення військово-транспортної авіації ПС до перевезень та проведення моніторингу наявності повітряних суден авіапідприємств для переміщень;

розрахунок вартості перевезення;

проведення закупівлі послуг із вибору перевізника;

укладання договору перевезення з авіаперевізником з обов'язковим визначенням термінів виконання перевезення;

спільно з авіаперевізником та відповідними підрозділами Міністерства закордонних справ України вирішення питання щодо отримання дозволів на

переліт літаків (повітряних суден) територіями інших держав (по маршруту прямування);

підготовка персоналу та вантажів до перевезення, оформлення митних документів;

контроль за виконанням перевезень, їх облік та надання доповідей за підпорядкованістю.

7.7. Особливості перевезення наземним (залізничним, автомобільним) транспортом

7.7.1. Перевезення національних сил та засобів залізничним та/або автомобільним транспортом виконуються у разі наявності сухопутного маршруту (без великої віддаленості) до району призначення.

7.7.2. Під час перевезення залізничним транспортом, внаслідок різної ширини залізничної колії на території України та суміжних держав Європи, виникає необхідність перевантаження ОВТ з рухомого складу колії 1520 мм на рухомий склад колії 1435 мм або заміни колісних пар. Перевантаження може здійснюватись на відповідних, обладнаних в цьому питанні, залізничних станціях в пунктах пропуску через державний кордон, відповідно до укладених міжнародних договорів.

7.7.3. Під час організації перевезень наземним транспортом здійснюється: визначення маршруту перевезень до пункту призначення та розробка графіка руху військових ешелонів (автомобільних колон) по залізницях (автомобільним дорогам) інших держав;

визначення потреби у рухомому складі (автомобілях), складання планів навантаження на рухомий склад колії 1435 мм і колії 1520 мм;

направлення запитів до органів управління транспортом інших держав (підрозділів організації військових перевезень) за маршрутом прямування щодо узгодження пропуску ешелонів (автомобільних колон), з найменуванням техніки та майна, що перевозиться, та переліком необхідного рухомого складу (транспортних засобів);

закупівля транспортних послуг з визначенням компанії-перевізника;

укладання договору з перевізником (транспортно-експедиторською компанією) щодо здійснення перевезення залізничним (автомобільним) транспортом персоналу, ОВТ та МтЗ з визначенням термінів виконання перевезення;

надання заявки до залізниць суміжних держав на підсилку рухомого складу колії 1435 мм для забезпечення перевантаження військових ешелонів;

узгодження питання з компетентними іншими державами щодо супроводження військових ешелонів (транспортів), автомобільних колон підрозділами охорони за маршрутом слідування (за необхідності).

7.7.4 Під час управління та контролю за наземними перевезеннями національних сил та засобів для виконання завдань в операціях НАТО

здійснюється координація з Об'єднаним центром координації пересувань (АМСС).

7.8. Порядок організації військових перевезень підрозділів збройних сил інших держав на (через) територію України

7.8.1. Порядок допуску та прийом підрозділів збройних сил інших держав на (через) територію України (країною, що приймає) здійснюється відповідно до чинного законодавства України та відповідно до міжнародних договорів.

7.8.2. Для планування переміщення підрозділів країна, що направляє, надсилає запит до Міністерства оборони України з інформацією щодо місця, часу прибуття персоналу і майна, способу перевезення (морським, повітряним або наземним транспортом).

7.8.3. Під час організації підтримки підрозділів збройних сил інших держав на території України або транзитного пропуску через територію України здійснюється:

- координація (уточнення) планів військових перевезень з прийому, просування, вивантаження та відправлення підрозділів до місць призначення;

- перевірка отримання дозволів на ввезення товарів військового призначення або подвійного використання до України;

- сприяння проходження прикордонних та митних процедур під час перетину державного кордону;

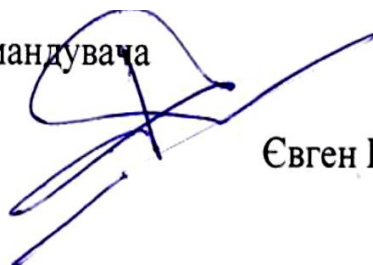
- взаємодія з Міністерством закордонних справ України, іншими компетентними органами, підрозділами організації військових перевезень інших країн (країн відправлення та транзитних) та Об'єднаним центром координації пересувань (АМСС);

- взаємодія з підприємствами на видах транспорту з питань подальшого перевезення підрозділів збройних сил інших держав до місць призначення (розвантаження);

- забезпечення безпеки підрозділів збройних сил інших держав під час переміщення територією України;

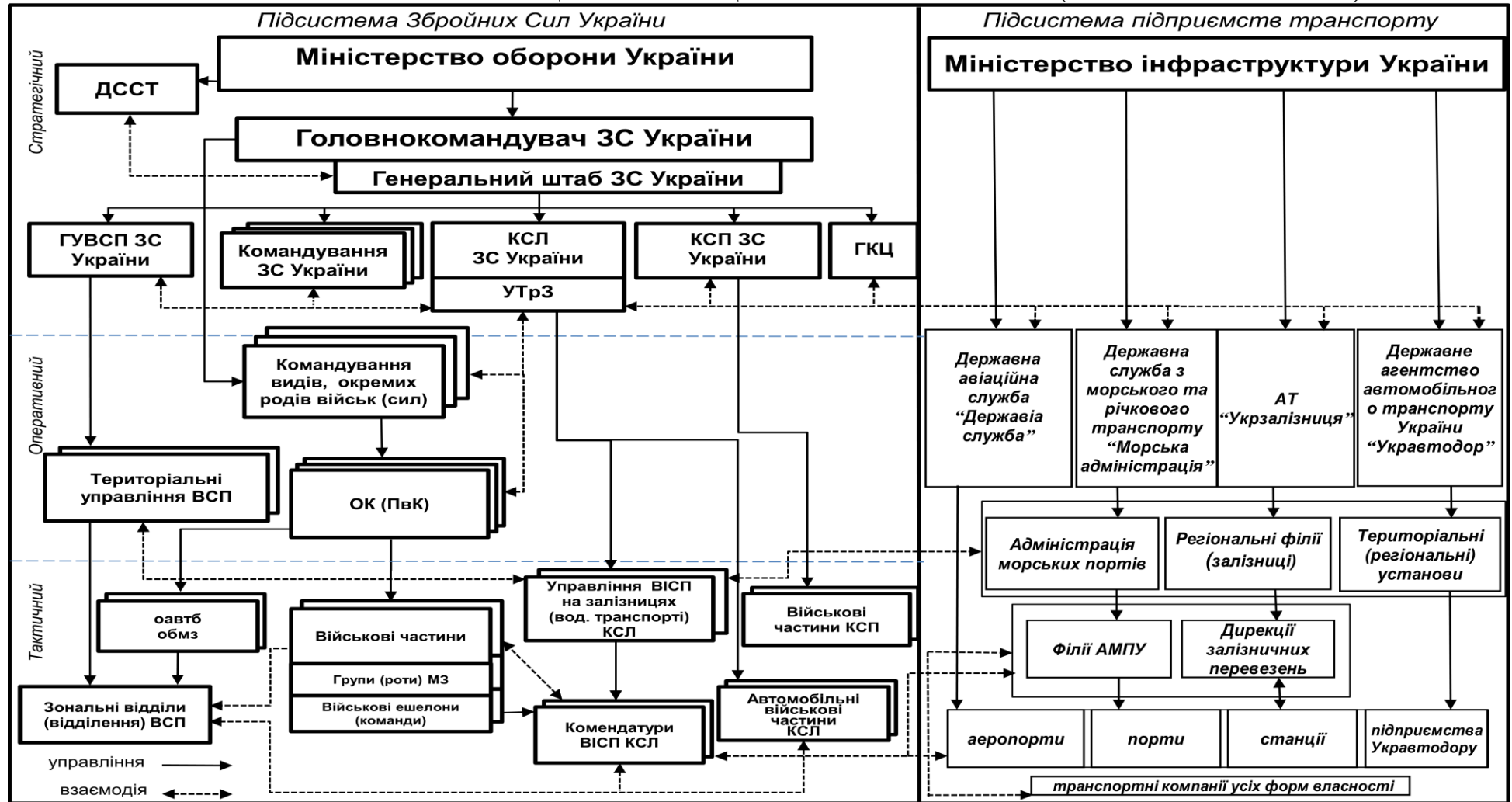
- контроль за переміщеннями та перевезеннями (транспортуванням) територією України.

Тимчасово виконуючий обов'язки командувача
Сил логістики Збройних Сил України
генерал-майор

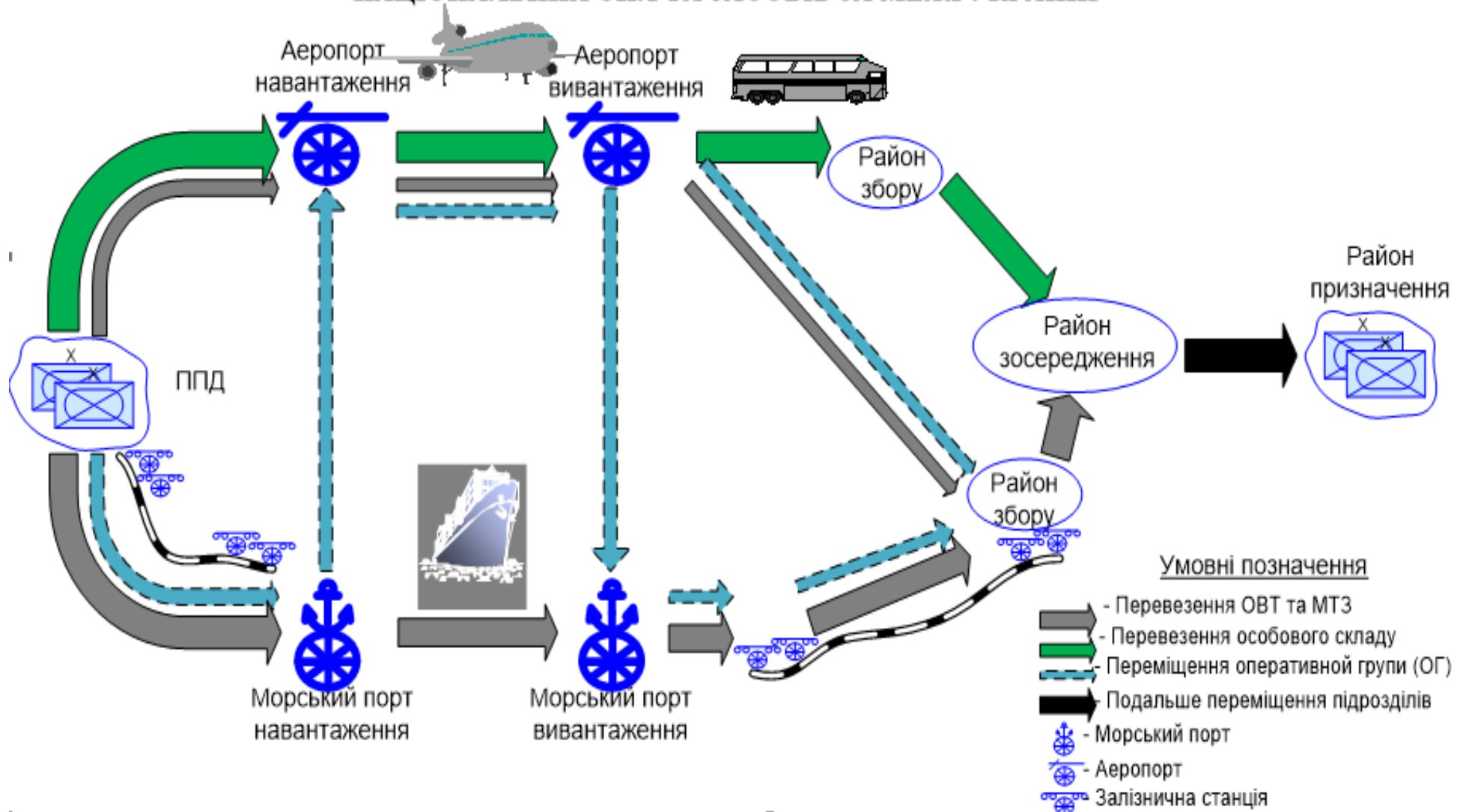

Євген ГОРОХОВСЬКИЙ

СХЕМА СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРЕМІЩЕНЬ ТА ПЕРЕВЕЗЕНЬ (ТРАНСПОРТУВАНЬ)

ПОРЯДОК ПЕРЕМІЩЕНЬ ТА ПЕРЕВЕЗЕНЬ (ТРАНСПОРТУВАНЬ) НАЦІОНАЛЬНИХ СИЛ ТА ЗАСОБІВ ЗА МЕЖІ УКРАЇНИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ (ДЖЕРЕЛ)

1. Наказ Генерального штабу ЗС України від 26.12.2018 № 460 “Про затвердження Тимчасового порядку оформлення військових публікацій у Збройних Силах України”, ВКДП 1-00(03).01.
2. Директива Генерального штабу Збройних Сил України від 13.03.2020 № Д-6 “Про організацію розробки доктринальних документів Збройних Сил України”.

[illegible]

[illegible]

ДЛЯ ЗАМІТОК

[illegible]

